

Rentetabet fuldt dækket ved midlertidig Anbringelse i Bankerne. Det er ganske rigtigt, at Pengemarkedet for Tiden ikke er gunstigt, men det er dog vist et Spørgsmaal, om det egentlig kan ventes at ville blive væsentlig gunstigere til den Tid, da man paa ny maatte henvende sig til det, saafremt dette Laan blev sat til et mindre Beløb end det her foreslaaede; og sikkert er det dog, at det viser sig nu, at det vilde have været ret hensigtsmæssigt, om man i Fjor, da man optog et Laan paa 12 Millioner, straks havde gjort det større; thi der vil ikke i Øjeblikket kunne opnaas saa høj en Kurs som dengang. Jeg tror hermed at have berørt de forskellige Punkter, som den ærede Taler kom ind paa vedrørende Indholdet af dette Lovforslag. Jeg skal endnu kun bemærke, at der for mit Vedkommende ikke vil være noget at indvende imod, at der foregik en Indbetaling eller Udbetaling af Laanene i 2 eller flere Rater, saaledes altsaa at vi optog Laanet og fastslog Betingelserne for det nu, men at Tiden for Udbetalingerne kunde blive sat til nogle forskellige Tidspunkter efter det Behov, der havdes for Pengene. I saa Henseende er jeg ogsaa villig til at forhandle med det ærede Finansudvalg.

Derimod maa jeg tilstaa, at det har forundret mig ikke lidet, at den ærede Taler har taget Anledning af dette Lovforslag til at komme ind paa det storpolitiske Omraade; thi det forekommer mig aldeles ikke at give nogen Anledning dertil. Det er et rent sagligt, forretningsmæssigt Lovforslag, jeg har fremsat, og fremsat, fordi Loven af 27de April 1900 udtrykkelig bestemmer, at en Del af de her berørte Spørgsmaal skulle komme til Afgørelse ved en ny Lov. Jeg havde gjort Forslag om at ordne en Del af dette Forhold paa Finansloven for det kommende Aar. Det blev gjort gældende fra Tingets Side, at det var en mindre heldig Fremgangsmaade, og at man hellere maatte ordne Spørgsmaalet under et og netop optage et saadant større Laan paa en Gang end ved forskellige Smaalaan; og jeg har imødekommet denne Betragtning ved altsaa at gaa ind paa, at den paagældende Indtægtsbevilling tages ud af Finansloven og ved nu at fremsætte dette Forslag til Lov, saaledes som det er en nødvendig Følge af selve Loven af Aar 1900. Og naar jeg yderligere har foreslaaet, hvad der ikke følger af denne Lov, at det oftomtalte Forhold til Statsbanerne og deres Drift skulde ordnes og reguleres, og jeg dertil

har søgt Rigsdagens Medvirkning, forekommer det mig, at heller ikke dette giver den mindste Anledning for den ærede Taler til Mistillid til mine eller Regeringens Hensigter. Og jeg maa yderligere hævde, at Regeringen ikke ved nogen af sine Handlinger har givet Anledning til en saadan Mistillid. Jeg tror, at det Finanslovsforslag, som er forelagt i Aar, afgiver Vidnesbyrd om, at der ikke fra Regeringens Side har været nogen som helst Hensigt til at komme til en Konflikt paa Finansloven. Regeringen har ogsaa ment at kunne gaa ud fra, at Rigsdagen paa sin Side vilde lade sig være magtpaaliggende, at der ikke kom nogen Konflikt, og at der kom til at foreligge en af begge Ting vedtagen Finanslov inden det ny Finansaars Begyndelse. Den har derfor ikke haft nogen som helst Anledning eller Opfordring til at overveje, hvad den vilde gøre i det efter dens Formening lidet sandsynlige Tilfælde, at der fra dette Tings eller eventuelt det andet Tings Side skulde ske noget, som skuffede denne Forventning og bevirkede, at det ny Finansaar oprandt, uden at der forelaa en fra begge Ting samstemmende vedtagen Finanslov. Allerede af den Grund ser jeg mig ikke i Stand til at afgive nogen som helst Udtalelse paa Regeringens Vegne angaaende en Sag, som den ingen Opfordring eller Anledning har haft til at overveje. Og naar det ærede Medlem retter Spørgsmaalet til mig personlig, skal jeg kun dertil sige, at det jo altid staar i dette Tings Magt at opnaa Enighed om en saadan Ordning af Statshusholdningen, at der ikke bliver Tale om provisoriske Foranstaltninger. Fra Regeringens Side er der intet Ønske om noget saadant, ingen Tendens i den Retning, og den har ikke gjort noget, som kunde give Grund til at tro, at den omgikkes med Planer i saa Henseende.

C. Hage: Med Hensyn til de forskellige Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg fremdrog, giver den ærede Ministers Bemærkninger mig slet ikke Anledning til at tilføje noget. Kun med Hensyn til det ene Spørgsmaal, om Statsbanernes Driftsfond vil jeg sige det, at hvis der virkelig skulde kunne ventes noget med Hensyn til større Orden og mindre Beslaglæggelse af Kapital, derved at man angiver en vis Sum, som man giver Navn af Driftsfond for Statsbanerne, hvilket jeg maa tilstaa, at jeg ikke er i Stand til at indse — jeg kan stadig ikke faa Øje for, hvad der skulde vindes — men skulde der kunne vindes